Til lovforslag nr. L 76. Skriftlig fremsættelse (27. oktober 1999)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse. (Sene provokerede aborter).

(Lovforslag nr. L 76).

Lovforslaget vedrører de helt sjældne tilfælde, hvor der opstår spørgsmål om at give tilladelse til svangerskabsafbrydelse i forhold til et foster, som må anses for levedygtigt i den forstand, at det, hvis det på tidspunktet for den ønskede abort i stedet kom til verden ved en naturlig fødsel, måtte antages at ville kunne overleve.

I sådanne tilfælde indebærer lovforslaget, at der som udgangspunkt ikke kan gives tilladelse til svangerskabsafbrydelse. Det kan kun ske, hvis der er fare for, at barnet på grund af arvelige anlæg eller beskadigelse eller sygdom i fostertilstanden vil få en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse, og disse omstændigheder med afgørende vægt taler for, at der foretages svangerskabsafbrydelse.

Tilladelse til svangerskabsafbrydelse i de nævnte tilfælde vil herefter kun kunne gives ved invaliderende misdannelser m.v. hos fosteret, hvor afgørende hensyn taler for ikke at tvinge kvinden til at gennemføre svangerskabet. Der er tale om en skærpelse i forhold til de strenge krav, som efter loven allerede gælder i dag.

Det må antages, at der på årsplan er tale om et meget lille antal svangerskabsafbrydelser, hvor spørgsmålet om levedygtighed med mening kan rejses. Den foreslåede ordning vil derfor i det højeste have praktisk betydning i nogle ganske få sager om året.

På den anden side er det - også i lyset af den senere tids omfattende debat - regeringens opfattelse, at der er tale om en principiel og etisk væsentlig problemstilling, og at det derfor er rigtigst, at der sker en lovmæssig stillingtagen til spørgsmålet. Efter regeringens opfattelse er den foreslåede ordning udtryk for en rigtig balance mellem de forskellige vægtige og komplicerede hensyn, der gør sig gældende.

Det skal fremhæves, at lovforslaget ikke berører retten til fri abort indtil udløbet af 12. svangerskabsuge eller retten til abort i tilfælde, hvor indgrebet er nødvendigt for at afværge fare for moderens liv og helbred m.v.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.